

آسیب‌شناسی صندوق بازنیستگی نیروهای مسلح؛ ارائه سیستم حساب‌های شخصی به منظور تأمین پایداری مالی صندوق

محمدباقر ادبی فیروزجائی^۱

بهنام کریمی^۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۹/۱۸

تاریخ ارسال: ۱۳۹۷/۰۵/۱۶

چکیده

رونده سالخوردگی سریع جمعیت و رشد اقتصادی آهسته باعث شده تا عمدۀ صندوق‌های بازنیستگی با طرح مزایای تعریف شده DB-PAYG^۳ نگران توازن درآمد با هزینه باشند. در حالیکه بسیاری از کشورها برای کاهش تأثیرات این روند دست به اصلاحات پارامتریک می‌زنند تا پایداری مالی صندوق را حفظ کنند. برخی کشورهای دیگر سعی کرده‌اند تا این مشکل را از طریق اصلاحات سیستماتیکی همچون اجرای طرح‌های بازنیستگی مشارکت معین (DC^۴) و مشارکت معین مصور (NDC^۵) حل کنند.

این مقاله، ضمن آسیب‌شناسی سیستم فعلی صندوق بازنیستگی نیروهای مسلح، به ارائه سیستم نوین بازنیستگی حساب‌های شخصی مصور می‌پردازد و عملکرد هر دو سیستم NDC و DB-PAYG را از لحاظ پایداری مالی در طولانی مدت مورد بررسی قرار می‌دهد.

در این پژوهش از روش مونت کارلو^۶ برای شبیه‌سازی سیستم‌های بازنیستگی استفاده شده است. پس از شبیه‌سازی نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که سیستم پیشنهادی می‌تواند اثرات ناشی از تغییرات اقتصادی و جمعیتی را کاهش داده و تمهدات صندوق بازنیستگی نیروهای مسلح را حداقل تا یک سوم کاهش دهد، ولی برای به کارگیری چنین سیستمی در صندوق بازنیستگی نیروهای مسلح نیاز به سرمایه از پیش تعیین شده و یا کمک دولت از محل بودجه عمومی است و یا اینکه نرخ افزایش مستمری کاهش یابد که با توجه به شرایط فعلی اقتصادی کشور، این خود باعث کاهش سطح رفاه کارکنان می‌شود.

وازگان کلیدی: مزایای معین، حساب‌های شخصی مصور، صندوق بازنیستگی نیروهای مسلح، نرخ افزایش مستمری.

^۱ عضو هیئت علمی مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی (bagheradabi@gmail.com)

^۲ کارشناسی ارشد بیمه سنجی دانشگاه علامه طباطبائی

³ Defined Benefit-Pay As You Go

⁴ Defined Contribution

⁵ Notional Defined Contribution

⁶ Monte Carlo

۱. مقدمه

طبق اصل ۲۹ قانون اساسی، برخورداری از تأمین اجتماعی از نظر بازنیشستگی، بیکاری، پیری، از کارافتادگی، بی سپریستی، در راه ماندگی، حوادث و سوانح و نیاز به خدمات بهداشتی و درمانی و مراقبت‌های پزشکی به صورت بیمه و غیره، حقی است همگانی. دولت مکلف است طبق قوانین از محل درآمدهای عمومی و درآمدهای حاصل از مشارکت مردم، خدمات و حمایت‌های مالی فوق را برای یک یک افراد کشور تأمین کند.

سازمان تأمین اجتماعی نیروهای مسلح در اجرای ماده ۷۴ قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، از ادغام سازمان بیمه و بازنیشستگی ارتش جمهوری اسلامی ایران و سازمان بیمه و بازنیشستگی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و بیمه و بازنیشستگی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و سازمان خدمات درمانی نیروهای مسلح ایجاد گردیده است. براساس مفاد اساسنامه این سازمان، عمدۀ اختیارات این سازمان شامل تأمین خدمات اجتماعی انجام کلیه امور بیمه‌ای و خدمات درمانی مربوط به نیروهای مسلح در چهارچوب قوانین و مقررات مربوط، انجام امور مربوط به بازنیشستگان، وظیفه‌بگیران و مستمری بگیران در چهارچوب اهداف مندرج در اساسنامه سازمان، استفاده از ظرفیت و توان درمانی و خدمات کشور بر اساس طرح‌های مصوب نیروهای مسلح، انجام فعالیت‌های اقتصادی، بازرگانی و سرمایه‌گذاری و بهره‌برداری از وجوده و ذخایر سازمان و صندوق‌های تابعه می‌باشد. بررسی آمار و اطلاعات جمع‌آوری شده در مورد صندوق‌های بازنیشستگی، روند نگران‌کننده افزایش تعداد بازنیشستگان و مستمری بگیران نسبت به شاغلین را نشان می‌دهد که باعث به هم خوردن تعادل مالی بین پرداختی‌ها و دریافتی‌ها در آینده نزدیک می‌شود. این نگرانی با توجه به این که تعدادی از این صندوق‌ها در حال حاضر نیز بدین وضعیت دچار هستند، دوچندان می‌گردد. علاوه بر این شاهد بروز نارضایتی‌هایی از سوی بازنیشستگان تحت پوشش صندوق بازنیشستگی نیروهای مسلح نسبت به مزایای بازنیشستگی ارائه شده هستیم. لذا شناخت دقیق این وضعیت از جبهه اقتصادی امری ضروری بوده و لازم است رضایت بازنیشستگان و وضعیت صندوق بازنیشستگی این سازمان در ابعاد اقتصادی مورد بررسی قرار بگیرد تا نقاط ضعیف شناسایی و تلاش در جهت برطرف کردن آنان صورت گیرد. روند رشد جمیعت سالخورده و رشد اقتصادی آهسته از مهمترین چالش‌هایی است که در چند دهه اخیر نظام‌های بازنیشستگی با طرح‌های DB-PAYG، در جهان با آن مواجه هستند. در حالی که بسیاری از کشورها برای مواجهه با این پدیده دست به اصلاحات پارامتریک می‌زنند، کشورهای توسعه یافته سعی بر آن دارند که این مشکل را با ایجاد طرح‌های بازنیشستگی نوظهور حل نمایند.

در این مقاله، در بخش مبانی نظری و پیشینه پژوهش به بیان تعریف و مفاهیم تأمین اجتماعی و راهبردهای آن می‌پردازیم و بعد از مطرح کردن مفهوم صندوق‌های بازنیشستگی و انواع طبقه‌بندی طرح‌های بازنیشستگی، بحران‌های صندوق بازنیشستگی، عوامل بحران را مورد بررسی قرار می‌دهیم. سپس در بخش توسعه نظریه‌ها و الگوهای مفهومی، سیستم NDC را به عنوان راهکاری برای مقابله با چالش‌ها معرفی می‌کنیم و در قسمت روش‌شناسی تحقیق، روش PUC را به عنوان روش محاسباتی خود معرفی می‌نماییم. در انتهای نتایج

و پیشنهادات) بررسی خواهیم کرد که آیا سیستم نوین پیشنهادی می‌تواند موجات پایداری مالی صندوق را فراهم آورد یا خیر.

۲. مبانی نظری و پیشینه پژوهش

۲-۱. تأمین اجتماعی

متداولترین تعریف از تأمین اجتماعی، تعریفی است که توسط سازمان بین‌المللی کار (ILO^۱) ارائه شده است. بر اساس این تعریف «تأمین اجتماعی، حمایت‌هایی است که جامعه در مقابل پریشانی‌های اقتصادی و اجتماعی پدید آمده به‌واسطه قطع یا کاهش درآمد بر اثر سالمندی، از کارافتادگی، فوت، بیکاری، بیماری، بارداری و همچنین جبران هزینه‌های درمانی و نگهداری، به اعضای خود ارائه می‌دهد». در چارچوب این تعریف، نظام تأمین اجتماعی به عنوان مهمترین اهرم برقراری عدالت اجتماعی تلقی می‌شود. در شعار اصلی انجمن بین‌المللی تأمین اجتماعی (ISSA^۲) که ایران نیز عضو آن است تصریح شده است: «تحقیق عدالت اجتماعی بدون تأمین اجتماعی میسر نخواهد بود». اعلامیه جهانی حقوق بشر نیز به عنوان یک سند بین‌المللی دیگر، تأمین اجتماعی را از جمله حقوق اساسی انسان‌ها شناخته است: «هر کس به عنوان یک عضو جامعه، حق برخورداری از حمایت‌های تأمین اجتماعی را دارد و مجاز است از طریق مساعی ملی و همکاری بین‌المللی، حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود را که لازمه رشد و نمو آزادانه شخصیت اوست، در حد امکانات و منابع هر کشور به دست آورد».

۲-۱-۱. راهبردهای نظام تأمین اجتماعی

بهمنظور استقرار نظام تأمین اجتماعی در کشورها و جوامع مختلف جهان بر اساس شرایط ویژه اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی و همچنین بر پایه نیازهای افراد جامعه، راه حل‌ها و روش‌های گوناگونی طراحی و به مرحله اجرا گذاشته شده است. مهمترین روش‌هایی که تاکنون بر اساس تجارب حاصل در زمینه تأمین اجتماعی به وجود آمده و در اغلب کشورهای پیشرفته صنعتی و همچنین کشورهای در حال توسعه توسعه جهان مورداستفاده قرار می‌گیرند، در سه گروه اصلی قابل دسته‌بندی است (پناهی):

- راهبرد بیمه‌ای: مبتنی بر استئصال افراد جامعه بوده و شامل بیمه‌های اجتماعی، صندوق‌های احتیاط

و مسئولیت کارفرما است. این نظام بر مشارکت مالی بیمه شده، کارفرما و کمک دولت استوار بوده

و نیروی شاغل جامعه را تحت پوشش دارد.

- راهبردهای حمایتی: مبتنی بر تابعیت یا اقامت شهروندان به صورت همگانی است و شامل

مساعدت اجتماعی و خدمات اجتماعی می‌شود. این نظام عمدهاً به اعتبارات دولتی (بودجه عمومی) وابسته بوده و دایره وسعت آن شامل اقشار آسیب پذیر جامعه (به دلیل ناتوانی در کسب درآمد، معلولین و از کارافتادگان جسمی و ذهنی، کودکان بی سربرست، خانواده زندانیان و مانند آن است.

¹ International Labor Organization

² International Social Security Association

- راهبردهای امدادی: شامل کمک‌های دولتی، مردمی و گاه بین‌المللی در ارتباط با حوادث و بلایای طبیعی مانند سیل، زلزله، آتش سوزی‌های وسیع و همچنین جنگ، به صورت مقطعي می‌گردد. اين نظام علاوه بر اعتبارات دولتی (بودجه عمومي)، به کمک‌ها و مشارکت‌های داولطبانه مردمي (خيريه) نيز وابسته است و دايره وسعت آن، افراد آسیب دide از بلايای طبیعی و غيرطبیعی در داخل و خارج از کشور را در برمی‌گيرد.

لازم به ذكر است که بر اساس تعريف دفتر بین‌المللی کار و انجمن بین‌المللی تأمین اجتماعی، نظام امدادی از اجزاء نظام تأمین اجتماعی نیست ولی حسب نیاز هر يك از کشورها می‌تواند به عنوان يك از راهبردهای نظام تأمین اجتماعی محسوب گردد (پناهی، ۱۳۸۵).

اما آنچه به يك نگرانی اصلی برای سیاستگذاران در حوزه بیمه‌های اجتماعی تبدیل شده است وضعیت بحرانی صندوق‌های بازنشتگی است، اخیراً تعداد زیادی از صندوق‌های بازنشتگی با کمبود منابع مواجه شده‌اند. بدین ترتیب به بررسی ماهیت صندوق‌های بازنشتگی می‌پردازیم.

۲-۲. صندوق‌های بازنشتگی

صندوق‌های بازنشتگی عمومی کشور به عنوان نهادهای مالی مستقل بین النسلی، از طریق جمع‌آوری پس‌اندازهای خرد افراد تحت عنوان حق بیمه بازنشتگی و سرمایه‌گذاری این منابع در قالب سبد دارایی و مدیریت آن، امکان تأمین دوران بازنشتگی افراد را در دوران کهولت سن و از کار افتادگی فراهم می‌آورند؛ بنابراین این صندوق‌ها به همان اندازه که نهادی اجتماعی به شمار می‌روند، دارای اهمیت اقتصادی بوده و از دو مسیر اصلی بر روی شاخصه‌های توسعه و رشد اقتصادی تأثیرگذار هستند. در مسیر نخست صندوق‌های بیمه‌ای و بازنشتگی به عنوان سرمایه‌گذارانی نهادی با هدایت پس‌اندازهای خرد به بخش سرمایه‌گذاری نسبت به تأمین منابع مالی مورد نیاز برای تداوم و توسعه عملیات بنگاه‌های اقتصادی و همچنین پروژه‌های بزرگ مقیاس و زیرساختی اقدام نموده که این امر از طریق افزایش بهره‌وری کار و سرمایه منجر به رشد اقتصادی کشورها می‌شود. در مسیر دوم نیز صندوق‌های بازنشتگی از طریق ایجاد رونق و همچنین افزایش خلاقیت و تنوع ابزارهای مالی در بازار سرمایه، انتفاع جمعی را به دنبال خواهد داشت (قاسمی، ۱۳۸۸).

پیرو تعريف صندوق‌های بازنشتگی، در تعريف طرح‌های بازنشتگی می‌توان گفت يك طرح بازنشتگی، يك قرارداد لازم الاجرا از لحاظ حقوقی است که يا هدف صريح آن بازنشتگی است يا به دليل برقراری شرایط مالياتي يا مواد قرارداد، مزاياي آن تا زمانی که ذيفع به يك سن معين و قانوني بازنشتگي نرسيده است، قابل پرداخت نیست و اگر پرداخت گردد، مشمول جريمه قبل ملاحظه‌های می‌شود (جليلي، ۱۳۸۷). در ادامه به انواع طبقه‌بندی طرح‌های بازنشتگی پرداخته می‌شود.

۲-۲-۱. طبقه‌بندی طرح‌های بازنشتگی بر اساس نوع پرداخت مزايا

طرح‌های بازنشتگی بر اساس نوع پرداخت مزايا به دو نوع DB و DC تقسيم می‌شوند. طرح بازنشتگی که در آن بیمه گر پرداخت مزايا بر اساس فرمول معينی را متعهد می‌شود، يك طرح DB می‌نامند (ون در

آورا^۱، ۲۰۰۶). عموماً این فرمول‌ها توابع خطی از سه یا چهار عامل شامل دستمزد مبنای محاسبه، سال‌های خدمت، نرخ تعهدی^۲ و در صورت امکان یک مبلغ ثابت و پایه (به عنوان حداقل مستمری) می‌باشند و معمولاً دستمزد یا مزايا به درآمد فرد در سال‌های انتهایی اشتغال بستگی دارد. در مقابل، در طرح‌های بازنشستگی DC، مشارکت کنندگان، حامیان و یا هر دو حق بیمه‌های مشخص می‌پردازند. طرح بازنشستگی، حق بیمه‌ها را به صورت مبلغ مشخص یا نسبتی از یک معیار حقوق مشخص می‌نماید. بخشی از این حق بیمه‌ها یا همه آن‌ها می‌توانند اختیاری باشند (مودیگیلیانی و مورالیدهار^۳، ۲۰۰۵). حق بیمه‌های پرداخت شده در اشتغال، جمع‌آوری می‌شوند، در آن‌ها سرمایه‌گذاری صورت می‌گیرد و سپس در زمان بازنشستگی کل مبلغ حق بیمه‌ها و نرخ بازده حاصل از آن‌ها بر یک عامل مستمری ساز تقسیم می‌گردد. این عامل تابعی از الگوی فرضی مرگ و میر و تعدیلات مزايا در آینده می‌باشد (کیخون^۴، ۱۹۹۹).

۲-۲. طبقه‌بندی طرح‌های بازنشستگی بر اساس نحوه تأمین مالی

الف: روش فاقد اندوخته (PAYG): جدا از دسته‌بندی بالا، طرح بازنشستگی بر اساس روش تأمین مالی آن، می‌تواند فاقد اندوخته یا اندوخته گذاری شده باشد. در یک سیستم PAYG، حق بیمه‌های نسل حاضر برای پرداخت مزايا نسل آینده مورد استفاده واقع می‌شود. از این رو این سیستم‌ها بدون دارایی‌های مالی و ذخایر عمل می‌کنند. اغلب طرح بازنشستگی دولتی در سرتاسر جهان از این رویکرد استفاده نموده‌اند (جاستن^۵، ۲۰۰۷).

ب: روش اندوخته گذاری کامل (FF): در سیستم اندوخته گذاری کامل، حق بیمه‌های هر نسل کاری ذخیره می‌شوند و به منظور اطمینان از تأمین نیازهای بازنشستگی همان نسبت سرمایه‌گذاری می‌شوند (جاستن، ۲۰۰۷). برای اینکه طرح‌های بازنشستگی اندوخته گذاری کامل شود، باید صندوقی وجود داشته باشد که مختص دارایی‌های است که به منظور تأمین مزايا بازنشستگی کنار گذاشته می‌شوند (دیویس^۶، ۱۹۹۸).

ج: اندوخته گذاری جزئی (PF): اندوخته گذاری جزئی، ترکیبی از دو رویکرد اندوخته گذاری کامل و فاقد اندوخته است. به عنوان مثال، سیستم تأمین مالی طرح‌های بازنشستگی ایالات متحده غالباً PAYG است که حق بیمه‌های دریافتی مزاد بر مزايا پرداخت شده در صندوق جمع‌آوری شده و به تأمین مالی سیستم در سال‌های آینده کمک می‌نماید (جلیلی، ۱۳۸۷).

¹ Van der Auewera

² Accrual rate

³ Modigliani and Muralidhar

⁴ Cichon

⁵ Jousten

⁶ Fully Funded

⁷ Davis

⁸ Partially Funded

۲-۳. طبقه‌بندی طرح‌های بازنیشتگی بر اساس باز^۱ یا بسته^۲ بودن

نوع دیگر طبقه‌بندی صندوق‌های بازنیشتگی، صندوق بازنیشتگی باز در مقابل بسته است. صندوق‌های بازنیشتگی باز صندوق‌هایی هستند که حداقل یک برنامه بدون هیچ گونه محدودیت عضویت، ارائه می‌کنند و صندوق‌های بازنیشتگی بسته، صندوق‌هایی هستند که تنها آن دسته از طرح‌های بازنیشتگی را حمایت می‌کنند که محدود به کارکنان خاصی می‌باشد (جلیلی، ۱۳۸۷).

با توجه به تعاریف بالا صندوق بازنیشتگی نیروهای مسلح یک صندوق بازنیشتگی DB می‌باشد که نحوه تأمین مالی آن به شکل PAYG انجام می‌پذیرد. همچنین از لحاظ اندوخته گذاری، این سیستم جزو سیستم‌های با اندوخته گذاری جزئی به شمار می‌آید.

۳-۲. علائم بحران در صندوق‌های بازنیشتگی

آنچه از آن با عنوان بحران صندوق‌های بازنیشتگی نام برده می‌شود به این مفهوم است که صندوق‌های بازنیشتگی در راستای ایفای تعهدات خود با کسری رو به شده و جهت تأمین این کسری یا بایستی نسبت به استقراض از نظام بانکی اقدام نمایند، یا دارایی‌های خود را به فروش برسانند و یا اینکه کسری خود را از طریق بودجه دولتی تأمین نمایند (ماشین چیان، ۱۳۹۵). عدمه صندوق‌های بازنیشتگی کشور از لحاظ نسبت پشتیبانی^۳ از نقطه سر به سری عبور کرده و حتی برای برخی از صندوق‌ها این نسبت به زیر یک کاهش یافته است. در صندوق بازنیشتگی نیروهای مسلح تعداد بازنیشتگان از تعداد شاغلان بیشتر بوده و بیش از ۹۸ درصد منابع صندوق از طریق بودجه دولت^۴ تأمین می‌شود. سازمان تأمین اجتماعی، طی دهه اخیر در مواردی مجبور به استقراض از سیستم بانکی جهت پرداخت حقوق بازنیشتگی و مستمری‌های خود شده و همچنین بهمنظور تأمین منابع مالی مورد نیاز ناگزیر به واگذاری بخشی از دارایی‌ها و سهام سودآور خود در راستای اخذ وجوه از محل فروش این منابع شده است. سهم بودجه صندوق بازنیشتگی کشوری در سال ۱۳۸۷ از کل بودجه فصل رفاه و تأمین اجتماعی حدود ۱۵,۷ درصد بوده است که این نسبت در قانون بودجه سال ۱۳۹۴ به بیش از ۳۱ درصد رسیده است. همین نسبت در مورد سازمان تأمین اجتماعی نیروهای مسلح در دوره یاد شده از حدود ۲۱ درصد به حدود ۲۷ درصد افزایش یافته است. در مجموع سهم دو صندوق مورد بحث از بودجه فصل رفاه و تأمین اجتماعی در دوره یاد شده از ۳۶,۶ درصد به بیش از ۵۸ درصد و در حدود ۳۸ هزار میلیارد تومان رسیده است. مقایسه این رقم با ۴۰ هزار میلیارد تومان یارانه نقدی به ۷۰ میلیون نفر نشان می‌دهد که چه بار سنگینی بر بودجه کشور تحمیل می‌کنند (گرجی پور، ۱۳۹۵).

^۱ Open Fund

^۲ Close Fund

^۳ Support Ratio

^۴ الیته باید به این نکته توجه داشت که در بخش سهم پرداختی از بودجه دولت، سهم منابع صندوق بازنیشتگی نیروهای مسلح از کل حق بیمه پرداختی توسط مشترکین نیز در کمک دولت لحاظ شده است، که با توجه به محاسبات صورت گرفته در واقع دولت حدود ۷۵ درصد در جهت تأمین مالی حقوق پرداختی به مستمری بگیران کمک می‌کند.

موارد ذکر شده نشانه های بحرانی شدن وضعیت صندوق های بازنشتگی عمومی کشور بوده و بیانگر ضرورت تدوین یک برنامه راهبری جهت اصلاح وضعیت صندوق های بازنشتگی به عنوان اصلی ترین متولیان نظام بازنشتگی کشور است. در ادامه تلاش می شود تا نسبت به ترسیم تصویری مناسب از بحران فعلی صندوق های بازنشتگی عمومی کشور اقدام شود. بحران هایی را که صندوق های بازنشتگی و بالتبع صندوق بازنشتگی نیروهای مسلح با آن مواجه هستند می توان به صورت زیر نام برد:

۲-۳-۱. کاهش نسبت پشتیبانی در صندوق های بازنشتگی عمومی کشور

یکی از شاخص های اصلی و بسیار پرکاربرد که در راستای ارزیابی وضعیت صندوق های بازنشتگی به ویژه در نظام های توازن درآمد با هزینه مورداستفاده قرار می گیرد، نسبت پشتیبانی از طریق تقسیم تعداد بیمه پرداز به تعداد مستمری بگیر محاسبه می شود، به عبارت دیگر این شاخص به دنبال این است که به ازای هر مستمری بگیر چند بیمه پرداز در صندوق وجود دارد. بر مبنای استانداردهای جهانی حد استاندارد این قسمت برای صندوق های بازنشتگی معادل ۶ است، این در حالی است که برای صندوق های بازنشتگی عمومی ایران این نسبت به زیر ۶ رسیده و حتی برای صندوق بازنشتگی کشوری، موسسه صندوق حمایت و بازنشتگی کارکنان فولاد و سازمان تأمین اجتماعی نیروهای مسلح این نسبت به زیر ۱ رسیده است. تغییرات نسبت پشتیبانی تابعی از عواملی مانند نرخ رشد اشتغال، دوره پایداری مشاغل و دوره بیکاری، سهم اشتغال رسمی در بازار کار، سن ورود به بازار کار، سن قانونی بازنشتگی نرخ وقوع حوادث و بیماری های منجر به معلولیت و از کار افتادگی با فوت و ... است (روغنیزاده، ۱۳۸۵).

۲-۳-۲. نرخ جایگزینی

نرخ جایگزینی، عبارت است از نسبت اولین مستمری برقرار شده به آخرین دستمزد مبنای کسر حق بیمه فرد. برای حفظ سطح رفاه و قدرت خرید مزایابیگران، اغلب هدف گذاری های خاصی بر روی این نسبت صورت می گیرد، به طور کلی در هر نظام بیمه اجتماعی، هر قدر نرخ جایگزینی بالاتر باشد، نرخ حق بیمه نیز بالاتر است. در برخی کشورها، قسمتی از نرخ جایگزینی هدف به وسیله نظام های تأمین اجتماعی پایه و بخشی از آن به وسیله نظام های مکمل تأمین می شوند. بدیهی است در چنین حالتی، نرخ حق بیمه نظام های پایه کاهش می یابد.

ایران یکی از بالاترین نرخ های جایگزینی در دنیا را دارد. این نرخ در سال ۱۳۹۳ برای سازمان تأمین اجتماعی در حدود ۸۰ درصد آخرین دستمزد، در صندوق بازنشتگی کشوری برابر ۹۸ درصد و در موسسه صندوق حمایت و بازنشتگی کارکنان فولاد معادل ۸۰ درصد بوده است. این رقم در مورد صندوق بازنشتگی نیروهای مسلح حدود ۹۲ درصد است. این در حالی است که در صندوق های بازنشتگی اغلب کشورهای عضو سازمان توسعه همکاری های اقتصادی، میزان نرخ جایگزینی به ۶۰ درصد می رسد (بانک جهانی، ۱۳۸۵).

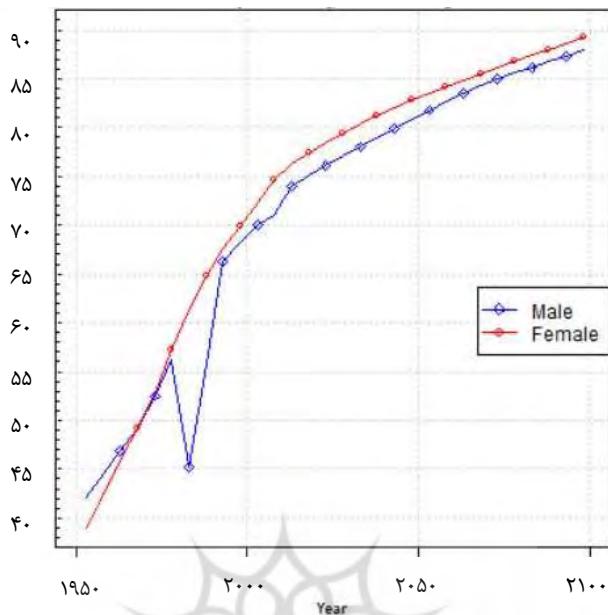
۳-۳-۲. افزایش امید به زندگی

سالمند شدن جمعیت، پدیده‌ای است که با تغییرات در شرایط اقتصادی، اجتماعی به ویژه ارتقاء وضعیت سلامت جمعیت و کاهش زاد و ولد در کشورهای پیشرفته رخ داده و به تدریج در سایر کشورها در حال وقوع است. این امر، اگرچه به صورتی آرام جلوه‌گر می‌شود، اما دارای پیامدهای وسیع اقتصادی، اجتماعی و سیاسی است. جمعیت سالمند موجب فشار غیر قابل اجتناب بر صندوق‌های بیمه‌ای تأمین اجتماعی است، چرا که در آینده، این صندوق‌ها با متقارضیان زیادی برای دریافت مستمری رو برو خواهند بود.

آمارهای جمعیتی تقریباً کلیه کشورها بیانگر روند سالمندتر شدن جمعیت هستند. در ایران نیز آمار سرشماری های کشور مؤید همین روند است و سرشماری های سال های ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰، جمعیت بالای ۶۵ سال کشور را به ترتیب ۳۶۵۶۵۹۱ و ۴۳۴۲۰۹۱ نفر که معادل $\frac{5}{5}/\frac{۱۹}{۷۸}$ درصد کل جمعیت هستند، نشان می دهد. اخیراً نیز مراجح رسمی و کارشناسان و محققان در زمینه صفرشدن نرخ رشد جمعیت کشور تا سال ۱۴۲۰، هشدارهای جدی داده‌اند. باید توجه داشت پیش‌شدن جمعیت دگرگونی مهمی در ساختار جمعیتی ایران ایجاد خواهد کرد به طوری که با روند کنونی امید به زندگی که پیش‌بینی می‌شود، در افق ۱۴۰۴ پنج نسل کامل در کنار هم خواهند زیست که از این میان فقط دو نسل کار و تولید خواهند کرد و تأمین کلیه هزینه‌های پنج نسل مذکور را بر عهده خواهند داشت (میر و همکاران، ۱۳۹۳).

به تبع سالمندتر شدن جمعیت، نقش برنامه‌ها و صندوق‌های بازنیستگی نیز اهمیت فرایندتری می‌یابد. همانطور که در نمودار پایین نمایش داده شده است انتظار می‌رود که امید به زندگی در بدو تولد در سال ۲۰۶ به بالای ۸۰ سال افزایش یابد. بدیهی است که اجرای برنامه‌های بازنیستگی برای تعداد گسترده‌تری از جمعیت مستلزم هزینه‌های بیشتری خواهد بود. این هزینه‌ها ممکن است تا حدی افزایش یابند که امکان تأمین آن‌ها در وحله نخست برای صندوق‌های بازنیستگی و در مرحله بعد حتی برای دولت ها غیرممکن باشد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

نمودار شماره (۱) امید به زندگی در بدو تولد (ایران)

منبع: سایت بانک جهانی، بخش پیش‌بینی امید به زندگی

۲-۳-۴. وابستگی مصارف صندوق‌های بازنشستگی به بودجه دولت

در حال حاضر صندوق‌های تأمین اجتماعی نیروهای مسلح، صندوق بازنشستگی کشوری و صندوق تأمین اجتماعی بیش از ۹۰ درصد جمعیت بیمه پرداز بازنشستگی کشور را تحت پوشش دارند و مطابق اطلاعات موجود همگی با کسری منابع عظیمی مواجه هستند و از کمک دولت برای تأمین بودجه خود استفاده می‌نمایند. به عنوان مثال صندوق بازنشستگی کشوری از سال ۱۳۸۰ از نقطه سربه سری (با ۱۰ میلیارد ریال کسری) عبور کرده است و در سال ۱۳۹۰ کمک دولت به آن بیش از ۵۵۰۰۰ میلیارد ریال و برای سال ۱۳۹۱ حدود ۸۰۰۰۰ میلیارد ریال بوده است. این شرایط و نیاز به کمک بودجه ای دولت از چندین سال قبل در صندوق تأمین اجتماعی نیروهای مسلح نیز وجود داشته است و اخیراً در صندوق تأمین اجتماعی نیز پدیدار گشته است از این رو، برنامه‌ریزی علمی و سنجیده، مدیریت صحیح و حرفه‌ای، آسیب‌شناسی به موقع مشکلات و چالش‌های فراروی صندوق‌ها از ابعاد اقتصادی، اجتماعی و حتی سیاسی و فرهنگی امری ضروری است (گلاب، ۱۳۹۶).

جدول شماره (۱) کمک دولت به صندوق بازنیستگی نیروهای مسلح

امور اجتماعی و رفاهی	بودجه عمرانی	بودجه کل	کمک دولت به صندوق بازنیستگی نیروهای مسلح (میلیارد ریال)	سال
			نسبت کمک دولت به صندوق نیروهای مسلح به ارقام بودجه (درصد)	
۱۰/۳	۴/۶	۱/۱	۳۳۵۳	۱۳۸۳
۱۴/۰۷	۶/۹۶	۱/۹۳	۱۵۵۲۶	۱۳۸۷
۲۲/۰۹	۲۰/۲۷	۵/۰۲	۵۸۸۶۷	۱۳۹۰
۳۷/۵۶	۳۸/۶۵	۶/۶۶	۱۱۵۷۴۳	۱۳۹۳
۲۸/۲۷	۴۹/۷۴	۶/۹۴	۱۳۷۷۶۳	۱۳۹۴

منبع: گلاب، ۱۳۹۶

چنانچه مشاهده می‌شود، کمک‌های دولتی به صندوق بازنیستگی نیروهای مسلح با رشد چشمگیری طی سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۴، بیش از ۴۱ برابر شده است. همچنین کمک دولت به این صندوق در سال ۱۳۹۴ معادل نیمی از بودجه عمرانی و حدود ۳۰ درصد از بودجه امور اجتماعی و رفاهی دولت را تشکیل داده است. همچنین کمک دولت به صندوق بازنیستگی نیروهای مسلح در سال‌های ۱۳۹۵، ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ و به ترتیب ۱۵۶۷۴۸ میلیارد ریال، ۱۹۲۳۰ میلیارد ریال و ۲۲۹۹۲۰ میلیارد ریال می‌باشد و همچنان روند افزایش خود را حفظ کرده است.

۴-۲. نظام بازنیستگی نیروهای مسلح

قانون استخدام نیروهای مسلح شامل مقررات بازنیستگی، از کارافتادگی و وظیفه، در مرداد ماه ۱۳۳۶ به تصویب رسید که در آن زمان شامل نیروهای ژاندارمری کل کشور نیز می‌شد. سازمان تأمین اجتماعی نیروهای مسلح در اجرای ماده ۷۴ قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (مصوب ۱۳۷۹) از ادغام سازمان بیمه و بازنیستگی ارتش جمهوری اسلامی ایران و سازمان بیمه و بازنیستگی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و بیمه و بازنیستگی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و سازمان خدمات درمانی نیروهای مسلح ایجاد گردیده است. حوزه‌های اصلی مأموریت سازمان تأمین اجتماعی نیروهای مسلح به شرح زیر می‌باشد.

جدول شماره (۲) حوزه‌های اصلی مأموریت سازمان تأمین اجتماعی نیروهای مسلح

نام واحد تابعه	مأموریت
سازمان بیمه خدمات درمانی نیروهای مسلح (ساخت)	تأمین خدمات درمانی برای بیمه بیمه شدگان تحت پوشش و ارتقاء شاخص‌های سلامت در نیروهای مسلح
صندوق بیمه نیروهای مسلح	انجام امور بیمه کارکنان نیروهای مسلح در قبل شهادت، فوت، بیماری صعب العلاج، نقص عضو و از کارافتادگی
صندوق ایثارگران نیروهای مسلح	برقراری و پرداخت کمک هزینه معيشت (مستمری) به بسیجیان و سرباز جانباز زیر ۲۵ درصد و رزمدگان معسر بالای ۶ ماه سایقه حضور در جبهه
سازمان بازنیستگی نیروهای مسلح	محاسبه و پرداخت حقوق و مزایای بازنیستگی، ارائه خدمات رفاهی،

نام واحد تابعه	مأموریت
(سابا)	حمایتی، اجتماعی و توانمندساز به مشترکین تحت پوشش و احتساب، انتقال، استداد و استمرار کسور بازنشتگی و سوابق خدمتی کارکنان شاغل، بازنشسته و منفصل نیروهای مسلح
صندوق بازنشتگی نیروهای مسلح	کلیه فعالیت‌ها در تمامی حوزه‌های اقتصادی و سرمایه‌گذاری از طریق شرکت سرمایه‌گذاری ساتا، در راستای تحقق اهداف بیمه‌ای مقرر در قوانین و مقررات بازنشتگی لشگری از جمله پرداخت حقوق بازنشتگی، از کارافتادگی، حقوق وظیفه و مستمری و سایر تکالیف مقرر و ارائه حمایت‌های قانونی

منبع: صندوق بازنشتگی نیروهای مسلح

بدین ترتیب، مشاهده می‌کنیم که حوزه بازنشتگی نیروهای مسلح در حوزه فعالیت صندوق بازنشتگی نیروهای مسلح و سازمان بازنشتگی نیروهای مسلح (سابا) قرار دارد.

۲-۴-۱. چالش‌های اساسی در صندوق بازنشتگی نیروهای مسلح

موارد زیر به صورت خلاصه عمدۀ چالش‌هایی هستند که در شرایط فعلی صندوق بازنشتگی نیروهای مسلح با آن‌ها روبرو می‌باشد. این چالش‌ها از منابع گزارشات صندوق بازنشتگی نیروهای مسلح و سازمان بازنشتگی (سابا) استخراج گردیده است.

جدول شماره (۳) چالش‌های اساسی در صندوق بازنشتگی نیروهای مسلح

ردیف	چالش‌ها
۱	معهد نبودن دولت به تأمین و واکذاری به موقع اعتبارات حقوق بازنشتگان نیروهای مسلح
۲	معاف بودن کارکنان بالای ۳۰ سال خدمت از پرداخت کامل کسور بازنشتگی (از سال سی و یکم به بعد فقط از مابه التفاوت حقوق سال سی ام و سال‌های بعد کسر بازنشتگی کسر می‌گردد)
۳	تصویب نشدن اعتبارات هزینه حقوق بازنشتگان نیروهای مسلح در بودجه سالانه متناسب با هزینه واقعی و عملیاتی صندوق، توسط دولت و مجلس
۴	معهد نبودن دولت به تأمین و واکذاری بدھی حسابری شده
۵	حاکم نبودن نظام بیمه‌ای متناسب با نیازها، هزینه‌ها، آسیب‌ها و تهدید‌های حال و آینده در صندوق بازنشتگی نیروهای مسلح (ناکارآمدی نظام بیمه‌ای DB فعلی بعد از گذشت چندین دهه از عمر آن، باعث منسوخ شدن این نظام در صندوق‌های بیمه‌ای اکثر کشورها شده است).
۶	پرداخت حقوق بازنشتگی بر اساس معدل ۲ سال آخر خدمت و با ضریب سال بازنشتگی.
۷	پرداخت حقوق ماه آخر خدمت همراه با دو ارتقاء بالاتر به جانبازان و معلولین شغلی.
۸	پرداخت حقوق کامل به سایر مستمری بگیران بعد از فوت همسر متوفی (ولاد ذکور زیر ۲۰ سال و یا از کار افتاده کلی، اولاد دختر مجرد، مطلقه و شوهر فوت شده، پدر، مادر، برادر، خواهر و نوه).
۹	اعطای سوابقات ارفاقی به کارکنان شاغل در هنگام تعدیل نیروی انسانی سازمان‌های نیروهای مسلح
۱۰	وجود نداشتن منع قانونی برای برخورداری همسر متوفی از حقوق مستمری در صورت ازدواج مجدد

ردیف	چالش‌ها
۱۱	هزینه‌های بسیار سنگین جنگ، تهدیدات امنیتی و مأموریت‌های رزمی نیروهای مسلح بر میزان تعهدات صندوق بازنیستگی (در حال حاضر بیش از ۵۰۰۰۰ نفر سرباز وظیفه جانباز و معلول که بخش زیادی از آن‌ها مربوط به دوران دفاع مقدس می‌باشد، تحت پوشش صندوق هستند).
۱۲	تأثیر منفی نرخ تورم، رکود اقتصادی و کاهش ارزش پول ملی بر قدرت خرید مشترکین صندوق.

منبع: گزارش سازمان بازنیستگی نیروهای مسلح

با بررسی موارد بالا به این نتیجه می‌رسیم که قوانین بخشنده و عدم کارایی سیستم DB-PAYG از عده چالش‌های اساسی صندوق بازنیستگی نیروهای مسلح می‌باشد.

نظام بازنیستگی در صندوق بازنیستگی نیروهای مسلح از سیستم DB-PAYG تبعیت می‌کند که در آن با پرداخت کسری معین به مدت ۳۰ سال می‌توان از حقوق بازنیستگی به میزان میانگین حقوق دو سال آخر دوره اشتغال، بهره‌مند شد. با توجه به اینکه این نوع از سیستم‌های بازنیستگی در سال‌های اخیر با مشکلات فراوانی در جهت تأمین مالی خود روپرور شده‌اند، در پژوهش حاضر، ما به ارائه سیستم جدید NDC در قالب یک طرح پیشنهادی جدید می‌پردازیم که می‌تواند کمک مهمی در راستای پایداری مالی صندوق بازنیستگی در بلند مدت باشد. بدین ترتیب، ابتدا چالش‌هایی را که صندوق بازنیستگی نیروهای مسلح با آن روپرور می‌باشد را تشریح می‌کنیم سپس به توضیح در مورد سیستم بازنیستگی NDC می‌پردازیم.

۲-۵. مبانی نظری سیستم مشارکت معین صوری (NDC)

ضرورت اصلاحات در نظام مستمری عمومی، موضوع تازه‌ای نیست. این بحث در کشورهای سازمان همکاری‌های توسعه و اقتصادی (OECD) و پس از آغاز به کار طرح‌های مستمری در دهه ۱۹۵۰ و بسط این طرح‌ها در دهه ۱۹۶۰ مطرح شد، زمانی که رشد اقتصادی پس از جنگ جهانی دوم در اثر شوک اول نفتی در دهه ۱۹۷۰ متوقف شد و تغییر در مبانی جمعیتی طرح‌های مستمری، آشکار شده بود. دهه ۱۹۸۰ با جستجو برای راه حل‌های داخلی بهمنظور شناسایی شکاف مالی کوتاه مدت طرح‌ها و چالش‌های بلندمدت جمعیتی ناشی از کاهش میزان باروری شناخته می‌شود. بر این اساس، بحث اصلاحات به مداخلاتی در چارچوب تعديل پارامترهای طرح محدود می‌شود، تعديل‌هایی همچون کاهش نرخ انباشت، افزایش دوره ارزیابی دستمزد-حق بیمه از آخرین چند سال به دوره‌هایی طولانی‌تر، تغییر در معیار افزایش مزايا از دستمزد به قیمت‌ها و افزایش نرخ حق بیمه یا پرداخت از محل بودجه دولت (هلزمن، ۱۹۸۸).

برای مدتی طولانی تصور می‌شد که طرح NDC هم از منظر مفهومی و هم از نظر عملیاتی نمی‌تواند جوابگوی تغییرات اقتصادی و اجتماعی باشد. اما اجرای این رویکرد در سوئد، ایتالیا، لاتویا، نروژ و لهستان از نیمه دهه ۱۹۹۰ و اجرای موفق آن در سال‌های پس از آن تاریخ، عکس این تصور را اثبات کرده است؛ بنابراین گزینه اصلاحات سیستمی مطرح شد که شامل پایداری مالی در شرایطی بود که قادر اندوخته گذاری

^۱ Holzman

است و نرخ حق بیمه ثابت بوده و با مشوق هایی برای جمعیت در حال پیر شدن از طریق افزایش اختیاری سن بازنیستگی همزمان با افزایش امید زندگی همراه است. همه طرح های DB نیز باید به همین ترتیب عمل کنند تا از نظر مالی پابرجا بمانند، اما یک طرح NDC ادعا می کند، می توان انگیزه های بهتر و شفافیت بیشتری فراهم کند (هلزمن، ۲۰۱۷).

۲-۵-۱. ساختار مفهومی یک طرح NDC

ساختار مفهومی یک طرح NDC عبارت است از پیوند میان سطح فردی (که ساختاری اکچوئریال از حق بیمه ها و مزايا را تعهد می کند) با سطح اقتصاد کلان (که در شرایطی که طرح هنوز تأمین مالی نشده پایداری مالی آن را تضمین می کند). به بیان ساده، یک طرح NDC یک حساب پسانداز شخصی است که در آن افراد از یک نرخ بهره مشابه بازدهی ثابت در یک طرح بهره مند می شوند که از نظر مالی پایدار است و در زمان بازنیستگی، افراد مزايای ثابتی متناسب با امید به زندگی در آن مقطع سنی دریافت می کنند.

در سطح فردی، یک طرح NDC متعهد به هموارسازی درآمد و برابری بین نسلی است زیرا این طرح از طریق ویژگی های زیر، پیوند قوی میان حق بیمه و مزايا برقرار می کند:

- در حساب های انفرادی حق بیمه هر فرد (و مبالغ پرداخت شده توسط کارفرما) بر اساس یک نرخ حق بیمه ثابت و دستمزد مشمول کسر حق بیمه، ثبت و ضبط می شود.
- نخستین مستمری بر اساس انبیاشت حساب انفرادی (همه حق بیمه های وی به علاوه بهره های تعلق گرفته به آن) و امید زندگی فرد در مقطع بازنیستگی محاسبه می شود.
- چنین ساختار اکچوئریالی جذاب است زیرا:
- پیوند قوی بین حق بیمه افراد و مزايا به مفهوم ارزش حال پایدار، موجب شفافیت و مالکیت مستحکم در این رویکرد می شود. به این ترتیب که هر آنچه پرداخته می شود، برداشت خواهد شد و آنچه برداشت می شود، قبلاً پرداخت شده است و نه بیشتر.
- این رویکرد دارای ساختاری اکچوئریال است و بر این اساس از نظر محاسبات بیمه ای منصفانه است؛ بنابراین برای مشارکت در بازار کار رسمی و همچنین اتخاذ تصمیم درباره بازنیستگی، انگیزه های درستی ایجاد می کند.
- در سطح کلان، یک طرح NDC به برابری بین نسلی و پایداری مالی تعهد دارد، از طریق:
- سازوکاری که به طور خودکار میزان مستمری اولیه را با تغییرات امید زندگی (آن گروه سنی) تعديل می کند.
- انگیزه قوی اقتصادی برای به تعویق انداختن بازنیستگی در اثر افزایش امید زندگی به عنوان سازوکار کلیدی برای تطبیق با افزایش طول عمر افراد (و به عنوان گزینه ای برای افزایش بروزای سن بازنیستگی) (هلزمن، ۲۰۱۷).

۲-۶. پیشینه پژوهش

۲-۶-۱. مطالعات داخلی

جلیلی و مسلمی (۱۳۹۲) در پژوهشی که به شناسایی و اولویت‌بندی عوامل تسهیلگر اجرای سیستم بازنیستگی چندلایه می‌پردازد برای پی بردن به معناداری عوامل شناسایی شده، از دو روش آزمون ناپارامتریک دوجمله‌ای و تحلیل عاملی اکتشافی بهره گرفته‌اند. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که از میان عوامل درون زا، ثبات مالی سیستم جدید و تقویت هیئت حاکمیت و از میان عوامل برون زا، شرایط خاص کشور و شرایط اقتصاد کلان، مهم‌ترین عوامل مؤثر بر تسهیل اجرای سیستم چندلایه شناخته شده‌اند.

زاغفر و اکبریگی (۱۳۹۴) در مطالعه‌ای خود با استفاده از داده‌های آماری سال ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۰ سازمان تأمین اجتماعی و به کارگیری مدل‌های تعادل عمومی همپوشش دوره‌ای به این نتیجه رسیدند که پس از کاهش نرخ جایگزینی در صندوق بازنیستگی تأمین اجتماعی، عرضه نیروی کار شاغلان با توجه به آینده‌نگری افراد و جبران کاهش مستمری، افزایش یافته و به دنبال آن پسانداز فردی نیز افزایش می‌یابد؛ و این امر باعث افزایش موجودی سرمایه کل شده و نهایتاً باعث تعادل مالی صندوق می‌شود.

میر و همکاران (۱۳۹۳)، با استفاده از روش‌های آکپوئری و بر اساس داده‌های ۱۳۵۸ تا ۱۳۹۱، صندوق بازنیستگی کارکنان جهاد کشاورزی را مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند. نتایج تحقیق آن‌ها بیانگر این است که عوامل سیستماتیک و پارامتریک متعددی بر عملکرد صندوق‌ها تأثیر می‌گذارد. نسبت وابستگی سالخوردگی به طور تصادفی رو به افزایش است. نرخ بالای تورم، تحملی برخی هزینه‌های حمایتی به نظام بیمه‌ای، نادیده گرفتن اصول و محاسبات آکپوئری و تداوم سیستم بازنیستگی بدون اندوخته، چالش‌های اساسی نظام بازنیستگی می‌باشد. راهکارهای مطرح شده برای صندوق موردنظر شامل ادغام در صندوق بازنیستگی کشوری، اصلاح مقررات بازنیستگی کشور بر اساس نظام بازنیستگی چند رکنی و مدیریت صحیح می‌باشد. قاسمی و واثانی و جلیلی (۱۳۸۹) به مطالعه طرح‌های ضمانت بازنیستگی پرداختند و به این نتیجه رسیده‌اند که این صندوق‌ها از مشکلات خاص خویش قابل تفکیک نمی‌باشد. یکی از موقوفیت‌هایی که می‌توان به طور قاطع در مورد آن صحبت کرد زمانی است که صندوق‌ها به روش ذخیر دفتری اندوخته گذاری شده‌اند. در این موقعیت به نظر میرسد موضوع متنوع سازی مهمنت باشد، بنابراین برای این طرح‌ها تضمین مزايا شدیداً موردنیاز است.

فرهادی‌بور (۱۳۸۷) در مطالعه خود با بررسی مسئله سرمایه‌گذاری وجود صندوق‌های بازنیستگی و تأمین درآمد بازنیستگی بازنیستگان در راستای لایحه ابلاغی اصل ۴۴ قانون اساسی، ساختار مدیریت وجوده سازمان‌های بازنیستگی، پاسخگویی و انتشار بی‌پرده اطلاعات همراه با شفافیت کامل، امانت‌داری و اتخاذ سیاست سرمایه‌گذاری که در راستای اهداف صندوق باشد نه اهداف سیاسی یا منطقه‌ای دولت و نیز ممانعت از سوءاستفاده از وجوده این صندوق را مورد توجه قرار داد.

rstemyan و شعبانی (۱۳۸۷)، عملکرد سرمایه‌گذاری منابع پولی و مالی صندوق بازنیستگی بیمه مرکزی ایران را مورد ارزیابی قرار داده‌اند؛ و در همین راستا بازدهی‌های ماهیانه، ریسک و شاخص‌های عملکرد صندوق

(مانند معیار جنسن و معیار شارپ) را طی دوره ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۲ اندازه‌گیری کرده و با بورس اوراق بهادار تهران مقایسه نموده‌اند. نتایج آن‌ها حاکی از مطلوب بودن عملکرد سرمایه‌گذاری‌های صندوق بوده است.

۲-۶-۲. مطالعات خارجی

ویلیامسون^۱ (۲۰۰۴) با معرفی سیستم بازنشستگی NDC که در اواسط سال ۱۹۹۰ میلادی به عنوان جایگزینی برای سیستم بازنشستگی مزایای تعریف شده که توسط چند کشور اجرا گردیده است به این نتیجه رسیده که سیستم NDC می‌تواند بسیاری از معایب سیستم مزایای تعریف شده را پوشش دهد.

دیسنتی^۲ (۱۹۹۹) با مطالعه سیستم NDC و معرفی آن به عنوان یکی از مؤلفه‌های مهم در اصلاح سیستم‌های بازنشستگی به این نتیجه رسید که از جنبه اقتصادی، نرخ بازدهی که از تجمعی سرمایه در داخل یک حساب مجازی به دست آمده و خود به خود با توجه به فاکتورهای کلان اقتصادی مانند شاخص‌های مربوط به درآمد تغییر می‌کند، گاهی اوقات کاملاً متفاوت از نرخ بازدهی است که از سیستم‌های بازنشستگی حساب شخصی حاصل می‌شود.

کلن و استرزلکی^۳ (۲۰۱۳) درباره نقش حداقل مزایای پرداختی به عنوان ابزاری برای توزیع درآمد در کشورهایی که سیستم DB را با سیستم DC جایگزین کرده‌اند، بحث نموده‌اند. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد بالا بردن و مقایسه کردن سن بازنشستگی برای مردان و زنان همراه با حفظ نسبت ثابت حداقل بازنشستگی به میانگین (و همچنین حداقل) دستمزد در اقتصاد می‌تواند به عنوان یک راه حل متوازن مطرح شود که موجبات کاهش بیشتر در حمایت از فقر و حذف تابع توزیع درآمد را تأمین نمی‌کند.

مازاferro و همکاران^۴ (۲۰۱۲) مقدار بازتوزیع درآمد کل به دست آمده را با اعمال سیستم NDC بر روی سیستم بدون ذخیره ایتالیا بررسی کرده‌اند. نتایج نشان می‌دهد که رفاه بین نسلی به طور قابل توجهی بهبود یافته است، اما تفاوت‌های جنسیتی و سطوح تحصیلی تقریباً مشابه است.

هلزمن و جاستن^۵ (۲۰۱۲) قالبی را برای مفاهیم، تعاریف، و اندازه‌گیری هزینه‌های مربوط به انتقال سیستم بازنشستگی از مزایای تعریف شده به NDC فراهم کرده‌اند، آن‌ها دریافتند که در طول انتقال از سیستم مزایای معین به NDC، شکاف تأمین مالی به طور خاص ناشی از تعهدات به دست آمده از سیستم قدیمی است که بیش از جریان پایدار طرح NDC از مزایا است.

برلا و موسکارلو^۶ (۲۰۰۹) با مطالعه سیستم بازنشستگی NDC، اثر سیستم مزایای تعریف شده و NDC را بر روی سن بازنشستگی و بازتوزیع درآمد را با توجه به واکنش به مشوق‌های مالی، زمانی که تصمیم به

¹ Williamson

² Disney

³ Chlon and Strzelecki

⁴ Mazzaferro et al

⁵ Holzmann and Jousten

⁶ Borella and Moscarola

بازنشستگی می‌گیرند، بررسی کرده‌اند. آن‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که استقرار سیستم NDC می‌تواند مشوقی برای ادامه کار و جلوگیری از بازنشتگی پیش از موعد شود.

یان و کیم^۱ (۲۰۰۵) نقاط قوت و ضعف سیستم NDC را بررسی کردند. آن‌ها با اشاره به مستلزمات اجرایی

این طرح به این نتیجه رسیدند که صندوق بازنشتگی می‌تواند با پیامدهای متنوعی روبرو شود.

مین^۲ (۲۰۰۵) نزهای مشارکتی و جایگزینی را با آنهایی که در برنامه اصلاحات ذکر شده بود و انتظار می‌رفت، مقایسه کردند و نتیجه گرفتند که طرح NDC موقفيت آميز می‌باشد.

جانگ^۳ (۲۰۰۷) با مطالعه سیستم‌های بازنشتگی نظرش را درباره اینکه اصلاح سیستم با اجرای طرح NDC نمی‌تواند بدون افزایش پرداختی‌های مشترکان و ایجاد طرح‌های حداقل مزیا موفق باشد مطرح کرده است. او همچنین به این نتیجه رسید که برای اجرای طرح NDC، شاید نتواند راه حل مناسبی و عملی که در آن اکثریت اعضاء مشارکت داشته باشند، باشد.

۷-۲. توسعه فرضیه‌ها و الگوی مفهومی

۷-۲-۱. محاسبات بیمه‌ای در نظام‌های بیمه‌های اجتماعی

طراحی یک نظام بیمه‌ای اجتماعی به نحوی که تعادل بین منابع و مصارف آن برقرار باشد، نیازمند محاسبات پیچیده‌ای در خصوص چگونگی تنظیم پارامترهای مؤثر در دریافت‌ها (نزه حق بیمه، سقف حقوق و مزایا، مدت پرداخت حق بیمه و ...) و پرداخت‌ها (سن بازنشتگی، امید به زندگی، فرمول تعیین حقوق بازنشتگی و ...) با توجه به عوامل اقتصادی و اجتماعی می‌باشد. این موضوع نیازمند ارزیابی‌های مالی و محاسباتی فنی دقیق و پیچیده است که تحت عنوان هزینه یابی اکچوئی در سازمان‌های بیمه‌های اجتماعی، مورد استفاده قرار می‌گیرد (اخوان پهپهانی، ۱۳۹۶). در ادامه برای بررسی نحوه عملکرد دو سیستم DB-PAYG و NDC در صندوق بازنشتگی نیروهای مسلح، ابتدا ساختار ریاضی هر دو سیستم را معرفی کرده و در ادامه روش شبیه‌سازی مونت‌کارلو را معرفی می‌نماییم، سپس ساختار ریاضی روش PUC، روش توصیه شده در استاندارد شماره ۲۷ حسابداری ایران را مورد بررسی قرار می‌دهیم و به عنوان الگوی محاسباتی خود معرفی می‌کنیم.

۷-۲-۲. ساختار ریاضی مدل مزایای معین- توازن درآمد با هزینه (DB-PAYG)

همانطور که قبلاً اشاره شده است، سیستم بازنشتگی حاکم بر صندوق بازنشتگی نیروهای مسلح از سیستم DB-PAYG پیروی می‌کند. بدین صورت که منابع مالی برای پرداخت مستمری از محل حق بیمه‌های پرداختی توسط شاغلین تأمین می‌گردد، هر چند که در کنار آن کمک دولت و درآمدهای سرمایه‌گذاری در تأمین حقوق و مزایای مستمری بگیران بکار گرفته می‌شوند. در طرح‌های بازنشتگی

¹ Yan and Kim

² Min

³ Jung

DB-PAYG مزایای بازنیستگی مبتنی بر درآمد (میانگین حقوق چند سال آخر) است. در حالی که اولین حقوق بازنیستگی محصول سه عامل سوابع اشتغال، نرخ انباشت و میانگین چند سال آخر دوران اشتغال (و یا احتمالاً همه) می‌باشد. فرض کنید که:

n : تعداد سال‌هایی باشد که مشترک صندوق حق بیمه پرداخت کرده باشد؛ بنابراین در سال $n+1$ ام، عضو حقوق بازنیستگی دریافت خواهد کرد.

w : درآمد سالانه فرد در زمان اشتغال

k : نرخ انباشت سالیانه (نرخ انباشت سرمایه بازنیستگی در سیستم‌های DB-PAYG به ازای هر سال خدمت. این مقدار در صندوق‌های بازنیستگی در ایران ۰,۰۳۳ است).

t : تعداد سال‌های لحاظ شده در محاسبه حقوق

g : نرخ افزایش حقوق

بنابراین فرمول محاسبه حقوق بازنیستگی در نظام DB-PAYG به شرح زیر بیان می‌گردد:
رابطه ۱:

$$p = n \cdot k \cdot \frac{\sum_{i=n-r+1}^n w_i \cdot \prod_{j=i+1}^{n+1} (1 + g_j)}{r}$$

بنابراین P برابر است با اولین حقوق دریافتی توسط بازنیسته (گرونچی و نیستیکو^۱، ۲۰۰۶).

۲-۷-۳. ساختار ریاضی NDC

یکی از خصوصیات سیستم‌های NDC، فاصله کم میان حق بیمه‌های پرداختی و مزایای دریافتی است که در ساختار ریاضی آن مشخص می‌باشد. این ویژگی می‌تواند به عنوان مشووقی برای نیروی کار قرار گیرد. در سیستم NDC، پرداختی‌های حق بیمه عضو و سود حاصل از سرمایه‌گذاری این مبالغ به صورت صوری در حساب دفتری مربوطه ثبت می‌گردد. F_r مقدار سرمایه انباشت شده تا سن بازنیستگی r را نشان می‌دهد که به صورت زیر محاسبه می‌گردد:

رابطه ۲:

$$F_r = \sum_{t=s}^{r-1} \alpha_t Y_t \prod_{u=t}^{r-1} (1 + r_u)$$

¹ Gronchi and Nistico

در فرمول بالا Y_t ، حقوق دریافتی در سال t ، a_t نرخ کسورات در سال t و r_u نرخ بهره را در همان زمان t نشان می‌دهد. S و r به ترتیب تاریخ استخدام و تاریخ بازنشستگی هستند. در این قسمت اولین حقوق بازنشستگی با P_r نشان داده می‌شود که به عامل مستمری ساز G تقسیم شده است.

رابطه ۳:

$$P_r = \frac{F_r}{G}$$

عامل مستمری ساز G ، به صورت زیر تشریح می‌گردد که به عوامل نرخ تنزيل (i^*) و امید به زندگی در سن بازنشستگی (n_r)، وابسته است (کیم و هوون، ۲۰۱۶).

رابطه ۴:

$$G = \frac{(1 + i^*)^{n_r} - 1}{i^*(1 + i^*)^{n_r - 1}}$$

۹

رابطه ۵:

$$P_{t+r} = (1 + \delta)^t P_r \quad t = 0, 1, 2, 3, 4, \dots, n_r - 1$$

۳. روش‌شناسی پژوهش

۳-۱. ساختار ریاضی مدل (PUC)

در این روش ارزیابی، محاسبه تعهدات اکچوئریال صندوق به بیمه‌شدگان بر اساس سال‌های سپری شده فرد تا تاریخ ارزیابی صندوق به علاوه سال‌های بالقوه‌ای است که فرد در آینده خدمت خواهد کرد. به طور خلاصه با توجه به شرایط تورمی در ایران و در نظر گرفتن این امر که نرخ افزایش حقوق و مستمری و نرخ تنزيل تأثیر بسزایی بر میزان تعهدات اکچوئری در صندوق تأمین اجتماعی دارد، لذا انجام این محاسبات بدون لحاظ نمودن این موارد امری نادرست می‌باشد و بنابراین در انجام محاسبات اکچوئری بایستی حقوق و مزایا برای سال‌های آتی پیشینی شود. علاوه بر این بر طبق بند ۱۳ پیوست شماره ۲ استاندارد ۲۷، «تعهدات مزایای بازنشستگی در رابطه با سنت اعضا در تاریخ ترازنامه نمی‌تواند بدھی تلقی شود و به همین دلیل تعهدات مزایای بازنشستگی متناسب با سنت اعضا در ذیل ترازنامه و یادداشت‌های توضیحی صورت‌های مالی گزارش می‌شود»؛ بر همین اساس با توجه به موارد ذکر شده استفاده از روش PUC توصیه می‌شود (اسدی، ۱۳۹۳).

فرض کنید n تعداد سال‌هایی باشد که برای محاسبه میانگین حقوق به کار می‌رود و k نسبتی است که به ازای هرسال خدمت در حقوق بازنیستگی فرد در نظر گرفته می‌شود. مزایای بازنیستگی انباشت شده در شروع سن r (بازنیستگی) به صورت زیر تعریف می‌شود:

رابطه ۶

$$B_r = k * (r - y) * \frac{1}{n} * \sum_{t=r-n}^{r-1} s_t$$

به همین ترتیب مقدار مزایای انباشت شده تا سن x برابر است با:

رابطه ۷

$$B_x = k * (x - y) * \frac{1}{n} * \sum_{t=x-n}^{x-1} s_t$$

بنابراین تعهدات اکچوئری با استفاده از فرمول زیر در سن x محاسبه می‌گردد.

رابطه ۸

$$AL_x = B_x * tP_x * v^{x-t} * \ddot{a}_r$$

tP_x: احتمال ماندن در عضویت صندوق بعد از t سال
a_r: ارزش حال مستمری‌ها در سن بازنیستگی برای عضو
 نوع دیگری از مستمری، سالیانه جامع^۱ می‌باشد که برای دو یا چند فرد مورداستفاده قرار می‌گیرد. معمولاً برای محاسبه تعهدات برای فرد و بازماندگان به کار می‌رود.
il: متغیر امید به زندگی
 می‌باشند.

در این پژوهش از روش شبیه‌سازی مونت کارلو برای محاسبه میزان تعهدات صندوق در هردو سیستم بازنیستگی فعلی و پیشنهادی استفاده شده است. هر دو سیستم فعلی و پیشنهادی با تکرار صدهزار بار در نرم‌افزار R شبیه‌سازی شده‌اند. محاسبات نشان می‌دهد که چگونه مقدار تعهدات با تغییر سیستم، تغییر

^۱ Joint annuity

می‌کند. برای شبیه‌سازی سه نفر از اعضا با سینه و امید به زندگی‌های مختلف را در نظر می‌گیریم. فرض می‌کنیم که افراد در سال ۱۳۹۵ استخدام می‌شود. حقوق پایه ۱,۱۱۱,۲۶۹ تومان در نظر گرفته شده. محاسبات را برای ۳ سطح درآمدی (سطح درآمدی پایه – سه برابر سطح درآمدی پایه – هفت برابر سطح درآمدی پایه) با امید به زندگی‌های مختلف در نظر گرفته‌ایم.

سپس ارزش حال تعداد صندوق بازنیستگی را با استفاده از محاسبات اکچوئیتال مورد ارزیابی قرار می‌دهیم.

۴. یافته‌ها و تجزیه و تحلیل داده‌ها

در این بخش تعهدات صندوق، با توجه به مفروضات طرح محاسبه شده است. مفروضات اکچوئیتال بکار گرفته شده در محاسبات اکچوئیتال به شرح زیر می‌باشد.

۴-۱. مفروضات اکچوئیتال

از آنجا که پیش‌بینی آینده به طور دقیق و قطعی امری غیر ممکن است داشتن نگرشی منطقی نسبت به مزایای تعلق گرفته به اعضا در آینده جهت انجام محاسبات اکچوئیتال و ارزیابی صندوق، نیازمند در نظر گرفتن مفروضات مختلفی در حوزه‌های اقتصادی و جمعیتی می‌باشد تا بتوان تحت آن فروض، آینده را به شکلی منطقی‌تر و دقیق‌تر برآورد و مدل‌بندی کرد. مفروضات اساسی که در طرح‌های بازنیستگی مورداستفاده قرار می‌گیرد، در حوزه جمعیتی شامل ساختار و ترکیب جمعیتی (نرخ مرگ و میر، نرخ بازنیستگی، نرخ از کارافتادگی و...) و در حوزه اقتصادی شامل، نرخ رشد دستمزدها برای شاغلین و مستمری بگیران، نرخ تورم، مقدار مورد انتظار برگشت سرمایه‌گذاری طرح و ... که باید برای دوره طولانی‌تری در نظر گرفته شوند می‌باشند (اسدی، ۱۳۹۳). در این بخش برای محاسبه مفروضات اقتصادی از میانگین هندسی آمار مربوط به ۱۰ سال اخیر نرخ‌های بکار رفته استفاده شده است. برای نرخ افزایش دستمزد، هر سه سناریوی (حداقل، متوسط و حداکثر) درآمدی در نظر گرفته شدند. بهترین سناریو برای محاسبه نرخ تنزیل، محاسبه نرخ تنزیل برابر با نرخ بهره بانکی برای سپرده‌های طولانی مدت در نظر گرفته شده است. همچنین برای مفروضات جمعیتی از جدول مرگ و میر سازمان تأمین اجتماعی استفاده شده است.

جدول شماره (۴) مفروضات اکچوئیتال

نرخ	تنزیل (برابر سود بانکی)	افزایش حقوق (پایه)	افزایش حقوق (متوسط)							
میانگین هندسی	۱۳۹۵	۱۳۹۴	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰	۱۳۸۹	۱۳۸۸	۱۳۸۷	۱۳۸۶
۱۸/۷۵	۱۵	۱۸	۲۰	۲۲	۲۰	۲۰	۲۰	۱۷	۱۷/۵	۱۹
۱۷/۷۹	۱۴	۱۷	۲۵	۲۵	۱۸	۹	۱۵	۲۰	۲۰	۲۲
۱۹/۰۷	۱۴	۱۷	۲۵	۲۵	۱۸	۹	۱۵	۲۰	۴۰	۲۲

میانگین هندسی	۱۳۹۵	۱۳۹۴	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۰	۱۳۸۹	۱۳۸۸	۱۳۸۷	۱۳۸۶	نرخ
۱۶/۱۳	۱۴	۱۷	۲۱/۹	۲۴/۸	۱۷/۸	۹	۱۴/۹	۱۹/۷	۱۹/۷	۱۰	افزایش حقوق (پردرآمد)
۱۵	۱۲	۱۴	۲۵	۲۵	۱۸	۱۰	۶	۲۰	۱۷/۵	۱۳/۱	افزایش مستمری

منبع: سازمان تأمین اجتماعی

۴-۲. نتایج

نتایج به دست آمده ارزش فعلی تمهدات اکچوئری صندوق بازنیستگی نسبت به اعضا با سنین ۵۲، ۵۷ و ۶۰ با ۳۰ سال سوابت خدمت نشان می‌دهد.

جدول شماره (۵) تمهدات صندوق بازنیستگی ن.م. با اعمال سیستم بازنیستگی مزایای معین-توازن درآمد با هزینه

سن	۵۲	۵۷	۶۰
امید به زندگی	۲۹	۲۵	۲۲
حداقل درآمد			
اولین پرداخت سالیانه	۳۹۳۸۸۳۰.۸۷۱.		
ارزش حال مستمری	۱۶۵۴۷۲۴۵۷۷۴۰.	۱۶۲۲۳۶۸۲۸۱۰.	۱۵۹۴۲۵۵۵۵۸۳۰.
متوسط درآمد			
اولین پرداخت سالیانه	۱۱۸۰۴۸۳۴۶۹۵.		
ارزش حال مستمری	۴۹۵۹۲۷۶۰.۰۸۶.	۴۸۶۲۲۹۸۵۳۴۳.	۴۷۷۸۰.۴۷۹۲۹۸۰.
حداکثر درآمد			
اولین پرداخت سالیانه	۲۷۵۶۸۸۸۴۹۲۵۰.		
ارزش حال مستمری	۱۱۵۸۱۸۴۰.۶۴۰.۷۰	۱۱۳۵۵۳۶۰.۴۷۴۹۰.	۱۱۱۵۸۶۰.۲۵۰.۵۹۰.

منبع: یافته‌های تحقیق

جدول شماره (۶) تعهدات صندوق بازنیت‌گی ن.م. با اعمال سیستم بازنیت‌گی حساب‌های شخصی مصور

سن		۵۲	۵۷	۶۰
امید به زندگی		۲۹	۲۵	۲۲
	سرمایه انباشته	اولین پرداخت سالیانه		
حداقل درآمد	۵۱۱۳۹۶۰۷۳۹۰	۹۳۷۲۳۷۸۶۴۰	۹۴۱۴۵۳۳۷۹۰	۹۴۷۴۲۵۶۹۳۰
متوسط درآمد	۱۵۳۳۶۰۳۱۸۷۱۰	۲۸۰۹۵۵۱۹۹۷۰	۲۸۲۲۲۲۳۵۲۸۰	۲۸۴۰۱۶۵۰۴۱۰
حداکثر درآمد	۳۵۷۸۵۲۴۰۰۲۷۰	۶۵۵۶۷۹۷۱۶۶۰	۶۵۸۶۳۳۲۳۶۸۰	۶۶۲۸۱۶۲۴۳۷۰

منبع: یافته‌های تحقیق

مقادیر به دست آمده نشان می‌دهد که مقدار تعهدات صندوق بازنیت‌گی نیروهای مسلح در قبال اعضا با توجه به استقرار سیستم نوین NDC تا حداقل یک-سوم کاهش می‌یابد؛ بنابراین، استقرار سیستم نوین می‌تواند در پایداری صندوق بسیار مؤثر باشد. مقدار تعهدات بازنیت‌گی در سیستم صندوق بازنیت‌گی نیروهای مسلح برای فردی که در سن ۵۷ سالگی و در سطح درآمدی متوسط بازنیسته می‌شود $48,622,985,343$ تومان می‌باشد. همان فرد با توجه به استقرار سیستم نوین حساب‌های شخصی مصور $15,336,031,871$ تومان می‌باشد. هر چقدر مقدار تعهدات صندوق بازنیت‌گی کمتر باشد، پایداری مالی صندوق طولانی‌تر خواهد بود. با توجه به نتایج به دست آمده با اجرای سیستم حساب‌های شخصی مصور و مقایسه آن با سیستم فعلی، مقدار تعهدات بازنیت‌گی در قبال اعضا کاهش می‌یابد و افراد مزایای بازنیت‌گی کمتری دریافت می‌کنند (مزایای پرداختی اضافی حذف می‌گردد). همانطور که قبل‌اً هم اشاره شد یکی از مشکلات اساسی سیستم بازنیت‌گی حاکم بر صندوق بازنیت‌گی نیروهای مسلح یا همان سیستم DB-PAYG، عدم برابری مقدار حق بیمه‌های پرداختی و مزایای بازنیت‌گی دریافتی بود. سیستم بازنیت‌گی حساب‌های شخصی مصور با پوشش این ضعف به پایداری مالی صندوق بازنیت‌گی کمک می‌کند.

همچنین، نتایج نشان می‌دهد که در سیستم NDC مقدار اولین پرداخت سالیانه برای سینی بالاتر بینتر از مقدار اولین پرداخت سالیانه برای افرادی است که زودتر بازنیسته می‌شوند. درواقع، افراد هر چقدر بیشتر کار می‌کنند، در دوران بازنیت‌گی از مزایای بیشتری برخوردار خواهند بود و حقوق بازنیت‌گی بیشتری دریافت می‌کنند. برای عضوی از صندوق که در سن ۶۰ سالگی بازنیسته می‌شود مقدار اولین پرداخت سالیانه $۹۴۷,۴۲۵,۶۹۳$ تومان و برای فردی که در سن ۵۲ سالگی بازنیسته می‌شود، این مقدار برابر با $۹۳۷,۲۳۷,۸۶۴$ تومان خواهد بود. این امر به طور خودکار سن بازنیت‌گی را بالا می‌برد و مشوقی می‌شود تا افراد تعداد سال‌های بیشتری را کار کنند؛ بنابراین، استقرار سیستم نوین می‌تواند در پایداری صندوق بسیار مؤثر باشد.

۵. نتیجه‌گیری

بحран در صندوق‌های بازنشستگی و بالتبغ در صندوق بازنشستگی نیروهای مسلح بسیار جدی است. عدم توازن ورودی‌ها و خروجی‌های مالی باعث کسری شدید این صندوق شده که بار اصلی آن به دولت و درنهایت به تک تک افراد جامعه تحمل می‌شود. آمار و اطلاعات به دست آمده از صندوق بازنشستگی نیروهای مسلح و بررسی نتایج حاصل از ارزیابی صورت‌های مالی نشان می‌دهد که صندوق بازنشستگی از لحاظ پایداری مالی در شرایط بی‌ثباتی به سر می‌برد به‌طوری که این صندوق برای تأمین حقوق بازنشستگان ۷۵ درصد از حقوق پرداختی را از طریق کمک دولت پرداخت می‌کند. نرخ پشتیبانی در این صندوق بسیار پایین‌تر از صندوق‌های پایدار می‌باشد و این در حالی است که تعداد مستمری بگیران روزبه‌روز در حال افزایش است.

پس از شبیه‌سازی، نشان داده شده است که طرح پیشنهادی NDC می‌تواند بی ثباتی مالی ناشی از عوامل جمعیت شناختی و اقتصادی را کاهش دهد، زیرا در سیستم پیشنهادی حق‌بیمه‌های پرداختی و مزایای بازنشستگی، نزدیک به یکدیگر است. همانطور که می‌بینیم، در طرح بازنشستگی فعلی DB-PAYG، کارکنان برای سال‌های کمتر کار می‌کنند و برای سال‌های بیشتری مزایا می‌گیرند. زمانی که شکاف بین پرداختی‌ها و مزایا پوشش داده نشود صندوق با کسری بسیار زیاد مواجه خواهد شد؛ بنابراین طرح پیشنهادی می‌تواند به کمتر شدن این کسری کمک کند و مقدار تعهدات را حداقل تا یک-سوم کاهش دهد. همچنین طرح NDC می‌تواند موجب کاهش اصلاحات مکرر پارامتریک و تعدد در قانون گذاری شود که اغلب موجب اختلاف نظر سیاسی می‌شود را کاهش دهد، زیرا در مورد اصلاحات پارامتریک تفاوت‌های زیادی بین نظرات سیاست‌گذاران وجود دارد.

با توجه به نتایج، طرح پیشنهادی زمانی موفق خواهد بود که یک سرمایه از پیش تعیین شده به منظور تأمین کسری تعهدات صندوق فعلی وجود داشته باشد و اجرای این طرح مستلزم کمک دولت می‌باشد. همچنین مشاهده می‌شود با توجه مقدار سرمایه انبافت شده و اولین سالیانه پرداختی در سیستم NDC، بایستی مقدار نرخ افزایش مستمری کاهش یابد که با توجه به شرایط رکود تورمی موجب کاهش رفاه مستمری بگیران می‌شود. برایند کلی نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که سیستم پیشنهادی می‌تواند پایداری مالی صندوق بازنشستگی نیروهای مسلح را در طولانی مدت حفظ کند و با حفظ تعادل مالی بین منابع و مصارف به صورت خودکار به عنوان مشوقی برای افزایش مدت بیمه‌پردازی باشد.

منابع و مأخذ منابع فارسی

- اسدی، زاهد (۱۳۹۳)، گزارش ارزش فعلی مزایای بازنیستگی مبتنی بر اکچوئیری بر اساس استاندارد حسابداری شماره ۲۷، تهران، تأمین اجتماعی، معاونت اقتصادی و برنامه‌ریزی، دفتر آمار و محاسبات اجتماعی و اقتصادی
- بانک جهانی (۱۳۸۵)، نظام بازنیستگی در ایران: چالش‌ها و فرصت‌ها، ترجمه صابر شبیانی اصل، تهران، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور.
- پناهی، بهرام (۱۳۸۵)، کارکردهای تأمین اجتماعی در ایران: ضرورت‌های برقایی نظام جامع رفاه و تأمین اجتماعی. تهران، مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی.
- جلیلی، طبیه (۱۳۸۷)، طرح‌های بازنیستگی خصوصی طبقه‌بندی OECD، واحد مطالعات و تحقیقات بیمه‌ای موسسه حسابرسی صندوق بازنیستگی کشوری.
- جلیلی، طبیه و مسلمی، رضا (۱۳۹۲)، شناسایی و اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر تسهیل اجرای سیستم بازنیستگی چندلایه، پژوهشنامه بیمه، سال بیست و نهم، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۳، شماره مسلسل ۱۱۴.
- رستمیان، فروغ و شعبانی، سمیه (۱۳۸۶)، ارزیابی عملکرد سرمایه‌گذاری پولی و مالی صنایع پولی صندوق بازنیستگی بیمه مرکزی ایران و ارائه راهکارهای مناسب، فصلنامه صنعت بیمه، سال شماره ۳.
- رونقی‌زاده، مصطفی (۱۳۸۵)، مصاحبه تحت عنوان: جور سنگین دولت بر گردن دولت- بحران آینده صندوق‌های بازنیستگی از تصور خارجند، تهران، ویژه‌نامه اقتصادی شرق، ۶ مهرماه، ۱۳۹۵.
- راغفر، حسین و اکبریگی، سپیده (۱۳۹۴)، تأثیر تغییرات نرخ جایگزینی در صندوق بازنیستگی تأمین اجتماعی بر موجودی سرمایه، عرضه نیروی کار و پس‌انداز، فصلنامه پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی، سال بیست و سوم، شماره ۴۵.
- ژماشین چیان، محمد (۱۳۹۵)، مصاحبه تحت عنوان: بحرانی از جنس تهدید امنیت ملی - چطور دولت به صندوق‌ها بدھکار شد؟ تهران، ویژه نامه اقتصادی شرق، ۶ مهر ماه ۱۳۹۵.
- فرهادی‌پور، محمدرضا (۱۳۸۷)، حکمرانی صندوق‌های بازنیستگی و ابلاغیه اصل ۴۴ قانون اساسی، فصلنامه مجلس و پژوهش، سال ۱۳، شماره ۵۴.
- قاسمی وانانی، زهرا و جلیلی، طبیه (۱۳۸۹)، صندوق‌های ضمانت مزایای بازنیستگی، واحد مطالعات و تحقیقات بیمه‌ای موسسه حسابرسی صندوق بازنیستگی کشوری.
- قاسمی، مجتبی (۱۳۸۸)، اصلاح سیستم PAYG (گذار به یک سیستم مستمری اندوخته‌گذاری)، مندرج در: تحولات نظام‌های بازنیستگی در جهان، موسسه حسابرسی، سازمان بازنیستگی کشوری، قم، انتشارات صحفی.

- گرجی‌پور، اسماعیل (۱۳۹۵)، اسناد سیاستی نظام تأمین اجتماعی چندلایه کشور، تهران، موسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی، معاونت رفاه اجتماعی، دفتر بیمه‌های اجتماعی با همکاری کمیسیون اجتماعی دولت.
- گلاب، سمانه (۱۳۹۶)، بودجه محدود، تعهدات هنگفت: نگاهی به بار مالی صندوقهای بازنشتگی در بودجه دولت، تهران، موسسه راهبردهای بازنشتگی صبا.
- میر، سیدجواد؛ گنجیان، مهدی و فروهش تهرانی، غلامرضا، (۱۳۹۳)، چالش‌ها و راهکارهای صندوق‌های بازنشتگی در ایران مطالعه موردی صندوق بازنشتگی جهاد کشاورزی، فصلنامه سیاست‌های راهبردی و کلان، سال دوم، شماره هفتم.

منابع لاتین

- Borella, M. and Moscarola, F. C, (2009) Microsimulation of pension reforms: Behavioural versus nonbehavioural approach, *Journal of Pension Economics and Finance*, 9(4), pp. 583–607.
- Chlon-Dominczak, A. and Strzelecki, P, (2013),The minimum pension as an instrument of poverty protection in the defined contribution pension system – An example of Poland, *Journal of Pension Economics and Finance*, 12(3), pp. 326–350.
- Cichon, Michael, (1999), Notional defined-contribution schemes: old wine in new bottle?, *International Social Security Review*, Vol.52. pp 87-105.
- Davis, E.Philip, (1998), Policy and implementation issues reforming pension systems, European bank for reconstruction and development, EBRD working paper, No.31.
- Disney, R. (1999) Notional accounts as a pension reform strategy: An evaluation, *World Bank Pension Reform Primer No. 9928*, The World Bank, Washington, DC.
- Gronchi, S., & Nistico, S., (2008), Theoretical foundations of pay-as-you-go defined-contribution pension schemes, *Metroeconomica*, 59(2), 131-159.
- Holzmann, R. and Jousten, A, (2012), Conceptualizing, measuring and financing the legacy costs in an NDC reform, *Journal of Pension Economics and Finance*, 11(4), pp. 606–630.
- Holzmann, R., (1988), Reforming public pensions (OECD Social policy studies, No. 5). Paris, Organisation for Economic Co-operation and Development
- Holzmann, R., (1988), Reforming public pensions (OECD Social policy studies, No. 5), Paris, Organisation for Economic Co-operation and Development.

- Holzmann, Robert, (2017), The ABCs of Nonfinancial Defined Contribution (NDC) Schemes, IZA Policy Paper No. 130.
- Jang Hoon Choi ; Joseph H.T. Kim, (2016), Designing an Alternative Public Pension Scheme: A Korean Case Study, Global Economic Review, 2016, vol. 45, issue 4, 380-404.
- Jung, C. L., (2007), A critical review on the validity of the introduction of NDC pension system in Korea, Korean Social Security Association, 23(2), pp. 87–113.
- Justen, Alian, (2007), Public pension reform: A primer. International Manetary Fund, IMF working paper, No.28.
- Mazzaferro, C., Morciano, M., and Savegnago, M. (2012) Differential mortality and redistribution in the Italian notional defined contribution system, Journal of Pension Economics and Finance, 11(4),pp. 500–530.
- Min, H. S., (2005), A study on calculating the appropriate contribution rate and designing for national minimum guarantee by NDC, The Korean Social Security Association, 21(1), pp. 31–58.
- Modigliani, Serena: Muralidhar, Arun, (2005), Rethinking pension reform, Cambridge University Press, New York, USA.
- Williamson, J. B., (2004), Assessing the notional defined contribution model, An Issue in Brief, No.24 (Boston, MA: Center for Retirement Research at Boston College).
- Yun, S. M. and Kim, M. K., (2005), A critical review on the validity of NDC pension system as a reform alternative, The Korean Social Security Association, 21(2), pp. 229–256.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی